

DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata rocznie 18 Koron. Nr. 1. Pińczów, dnia 15. stycznia 1918.

1.

Odznaczenie.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najmiłościwiej w uznaniu znakomitej służby przed nieprzyjacielem wyrazić:

Najwyższe pochwalne uznanie porucznikowi posp. ruszenia Karolowi Peyrowi, obecnie przy Oddziale rolniczym tut. c. i k. Komendy powiatowej.

2.

Dary dobroczynne.

C. i k. Komendant powiatu ofiarował w miesiącu grudniu ub. r. następujące kwoty z funduszu grzywien:

1) na pogorzelców w Wiślicy . . . . . K 1400.—
2) „ ochronkę dla dzieci w Pińczowie . . „ 600.—
3) „ herbaciarnię w Pińczowie . . . „ 200.—
4) „ kuchnię żydowską w Pińczowie . , „ 300.—
5) różnym potrzebującym wsparcia osobom w formie jednorazowych zapomóg . . „ 500.—

3.

Wykaz

Deputatów na Sejmik powiatowy pińczowski.

A) Grupa gmin wiejskich.

L. p.	Okręgi wyborcze	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód (zatrudnienie)
		D e p u t a t a		
1.	Pińczów i Kliszów	Krupa Jan	Uników	włościanin
2.	Góry i Sancygniów	Grzyb Antoni	Ksawerów	„
3.	Chroberz i Zagość	Chacaga Stanisław	Chroberz	„
4.	Czarnocin i Drożejowice	Żwan Stanisław	Opatkowiczki	„
5.	Topola i Boszczynek	Uszko Stanisław	Topola	„
6.	Dobiesławice i Bejsce	Zych Piotr	Kaczkowice	„
7.	Chotel	Graniczny Wiktor	Wiślica	lekarz
8.	Filipowice	Żurek Andrzej	Rachwałowice	nauczyciel ludowy
9.	Kazimierza Wielka	Sitko Antoni	Kazimierza W.	włościanin
10.	Kościelec i Nagorzany	Kowalski Jan	Nagorzanki	„
11.	Opatowiec	Tomal Tomasz	Wyszogród	„
12.	Złota i Czarkowy	Kandydata nie zgłoszono.		

B) Grupa miast.

L. p.	Miasta	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód
		D e p u t a t a		
1	Pińczów	Czyżewski Ludwik	Pińczów	lekarz
2	„	Wardzichowski Adolf	„	właść. nieruchomości
3	„	Zarębski Stefan	„	majster ciesielski
4	Działoszyce	Kinastowski Józef	Działoszyce	notaryusz
5	„	Książek Paweł	„	kupiec

C) Grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

L. p.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód
	D e p u t a t a		
1.	Bogucki Hilary	Kazimierza Wielka	dyrektor cukrowni
2.	Boski Zdzisław	Kobiela	właściciel większej posiadłości nieruchomej
3.	Krzyżanowski Tadeusz	Charzowice	„
4.	hr. Michałowski Józef	Góry	„
5.	Niemirycz Stanisław	Włostowice	„
6.	Ślaski Kazimierz	Boszczynek	„
7.	Ślaski Władysław	Ciuślice	„
8.	Wesołowski Bronisław	Złota	„
9.	Margr. Wielopolski Aleksander	Chroberz	właściciel ordynacyi
10.	Zakrzeński Julian	Plechów	właściciel większej posiadłości nieruchomej

4.

Oddanie szkolnictwa średniego polskim władzom szkolnym.

Oddanie szkolnictwa średniego w tut. powiecie polskim władzom szkolnym nastąpiło dnia 1. grudnia 1917 r.

Król. pol. dyrektorem państwowego gimnazyum męskiego w Pińczowie mianowany został p. Ferdynand Śliwiński.

5.

Ułatwienia w podróżowaniu między Jeneralnem Gubernatorstwem lubelskiem a Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem.

Utrzymując w mocy uprawnienia udzielone układem z dnia 4-go lutego 1917 r. II. d. V. Nr. 6.017 niemieckiemu zastępcy przy Jeneralnem Gubernatorstwie lubelskiem zarządzono celem dalszego ułatwienia w podróżowaniu z Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego do Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego co następuje:

„Niemiecki zastępca przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem otrzymuje aż do odwołania upoważnienie do wydawania osobom mieszkającym stale w Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem i posiadającym paszport wystawiony przez właściwą c. i k. władzę pozwoleń na podróż tam i z powrotem do poszczególnych miejscowości Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego, tak z jednorazową jak i kilkakrotną ważnością aż do 3. miesięcy. Osoby do lat 15 w towarzystwie członków rodziny, obowiązanych do zaopatrzenia się w pozwolenia do podróży, nie potrzebują żadnych pozwoleń; ich podróże należy jednak ograniczać do najpotrzebniejszych wypadków.

Obniżając opłaty za dotychczasowe przepustki, pobierać się będzie obecnie za pozwolenia do podróży ważne na podany wyżej przeciąg czasu:

a) za jednorazową podróż tam i z powrotem . 2 M.

b) za kilkakrotne podróże tam i z powrotem . 5 M.

W wypadkach zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie opłaty mogą być całkowicie lub częściowo opuszczone.

W ruchu granicznym między Jeneralnem Gubernatorstwem wojskowem lubelskiem a Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem pozostają w mocy dotychczasowe rozporządzenia“

6.

Uszkodzenia telegraficznych i telefonicznych przewodów.

Wedle relacyi Dyrekcyi etapowych poczt i telegrafów w Lublinie zdarzają się wypadki złośliwych uszkodzeń przewodów telegraficznych i telefonicznych przez rozbijanie porcelanowych izolatorów, co powoduje nie tylko zmniejszenie zdolności ruchu telegraficznego i telefonicznego, ale także pociąga ze sobą znaczne koszta naprawy.

Powołując się na zarządzenia tut. c. i k. Komendy powiatowej z 9/IV 1916 E. Nr. 8299 i z 17/XII 1917 E. Nr. 32809, podaje się ponownie do publicznej wiadomości, że przestępstwa takie będą karane jak najsurowiej, a w razie niewykrycia przestępcy zostaną odnośne gminy, jako solidarnie odpowiedzialne za wszystkie tego rodzaju uszkodzenia, ukarane dotkliwemi grzywnami.

7.

Kurs zamiany rubla.

Z dniem 12. grudnia ustanowiony został kurs rubla na:

2 Koron 05 h. = 1 rubel.

z dniem 20. grudnia 1917

1 Kor. 95 hal. = 1 rubel.

8.

MGG. I. Nr. 22454/17.

Podwyższenie wynagrodzenia za podwody dla osób należących do c. i k. armii.

Od 1. stycznia 1918 roku zostało ustanowione wynagrodzenie za dwukonną podwodę na 1 k. 45 hal. za godzinę, za jednokonną podwodę na 95 hal. za godzinę.

A. Nr. 158.841 / E. Nr. 30.446 /17.

9.

Taryfa podwód

dostarczanych do podróży służbowych dla urzędników i funkcyonaryuszy król. polskich Władz i Urzędów.

Należytość	Za godzinę	Za ½ dnia	Za dobę
Za furmankę 1 konną	3 kor.	15 kor.	25 kor.
" " 2 "	4 kor.	20 kor.	35 kor.

UWAGA: 1) Taryfa powyższa obowiązuje wszystkie gminy w powiecie.

2) Przy obliczaniu należytości należy przyjąć za podstawę czas od chwili dostawienia furmanki aż do powrotu jej do miejsca, skąd była wzięta.

MGG. H. Nr. 678.891
E. Nr. 746/18.

10.

Nadzór weterynaryjno-policyjny nad stajniami i podwórzami w zajazdach i u handlarzy koni.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki zawleczenia nosacizny i świerzbu przez wspólne umieszczanie różnych koni w zajazdach, podwórzach zajezdnych i u handlarzy koni. W celu zapobieżenia dalszego rozwlekania zarazy zarządza się stosownie do rozp. W. J. G. H. Nr. 106.963/17 z dnia 17/II. 1917 co następuje:

1). Podwórza i stajnie w domach zajezdnych i u handlarzy muszą być codziennie zamiatane, a najmniej raz w tygodniu gruntownie dezynfekowane (t. zn. wybielone wapnem). Publiczne place postoju koni, targowiska zwierzęce muszą być zawsze utrzymywane w czystości.

2). Do stajen zajezdnych i na podwórza zajezdne nie wolno pod osobistą odpowiedzialnością właściciela lub dzierżawcy zajazdu przyjmować koni wzbudzających podejrzenie świerzbu lub nosacizny.

3). Nieprzestrzegający powyższych zarządzeń będą karani przez Sądy pokoju po myśli art. 112 za przekroczenie ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych.

4). Kontrolę powyższych zarządzeń ma wykonywać policya miejska i c. i k. żandarmerya.

MGG. Gstb. Präs. Nr. 16479
E. Nr. 31689 /17.

11.

Ochrona nieprzyjacielskich samolotów.

W razie opadnięcia na ziemię nieprzyjacielskiego samolotu należy zwracać baczną uwagę na to, by żadna z części składowych konstrukcyi ani też uzbrojenia samolotu nie została uszkodzona ani usunięta.

W tym celu jest obowiązkiemW ójtów względnie Sołtysów pilnie strzedz załogi samolotu i odstawić ją pod strażą do najbliższego posterunku Żandarmeryi.

Przy samolocie należy postawić straż, która ma go strzedz aż do chwili przybycia organów urzędowych.

O każdym wypadku wylądowania nieprzyjacielskiego samolotu winien właściwy Sołtys natychmiast przez konnego posłańca dać znać najbliższemu posterunkowi Żandarmeryi.

12.

M. A. Nr. 3910/17.

Rozporządzenie z 9. grudnia 1917 r. Nr. 98 o uregulowaniu obrotu bydłem i trzodą chlewną.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnej Gubernii Wojskowej w Lublinie z d. 9/XII 1917 r. L. O. Nr. 92416/17, względnie rozporządzenia z dnia 8/IX-1916 r. Nr. 68. Dz. rozp. artykułów III i IV, rozporządzenia z 23. czerwca 1917 r. (Dz. rozp. 81 Nr. 58) zarządza się co następuje:

§ 1.

Uregulowanie obrotu bydłem.

Uregulowanie obrotu handlowego bydłem i trzodą chlewną na obszarze c. i k. okupacyi w Polsce przekazuje się Krajowej Radzie gospodarczej, nie naruszając tem nadzoru przez Komendy powiatowe.

§ 2.

Zakres działania Krajowej Rady gospodarczej w sprawach obrotu bydłem i trzodą chlewną.

Decyzyi c. k. Jen. Gub. Wojsk. zostaje zastrzeżonem:

a) Wyznaczenie kontyngentu bydła rzeźnego i świń dla Zarządu Wojskowego, dostarczyć się mającego.

b) Rozporządzenie materyałem rzeźnym przeznaczonym na wywóz.

c) Ustanowienie ceny żywej wagi bydła rzeźnego i świń. Przed powzięciem decyzyi w wyż wymienionych kwestyach będzie opinia Krajowej Rady Gospodarczej wysłuchaną.

Uchwały Krajowej Rady gospodarczej mają moc obowiązującą w następujących sprawach

a) przeprowadzenie spisu bydła i świń,

b) postanowienia tyczące się klasyfikacyi i licencyonowania bydła rogatego.

c) rozdział kontyngentu bydła rzeźnego i świń dla aprowizacyi ludności cywilnej, przy zachowaniu postanowień § 7 rozp. 24/7 z 1917 r. Dz rozp. Nr. 61,

d) ustanowienię norm dla rozdziału kontyngentu bydła rzeźnego świń na producentów

e) dokonywanie rozdziału kontyngentu według ustanowionych norm,

f) ustanowienie systemu skupu kontyngentu bydła rzeźnego i świń,

g) inicyatywa w zarządzeniach dla podniesienia hodowli bydła, a więc stawianie wniosków na import bydła, wydawanie weterynaryjno-policyjnych zarządzeń ochronnych itp.

h) regulownie ruchu bydła rozpłodowego wewnątrz kraju, udzielanie zezwoleń na kupno bydła hodowlanego z jednego powiatu do drugiego.

§ 3.

Komisya dla obrotu bydłem.

Dla wykonania powyższych zadań Krajowa Rada gospodarcza ustanawia Komisyę dla obrotu bydłem (KOB).

Komisya ta jest organem Wydziału Wykonawczego Krajowej Rady gospodarczej.

Skład, ukształtowanie i ustalanie czynności KOB. (komisya dla obrotu bydłem) postanawia jej statut. Do KOB. (komisyi dla obrotu bydłem) przydzielony zostaje Komisarz rządowi Jen. Wojsk. Gub.

§ 4.

Skup kontyngentu bydła rzeźnego i świń dla Zarządu wojskowego i aprowizacyi jak również skup nadwyżki świń na wywóz do Monarchii powierza się komisyi dla obrotu bydłem (KOB.) Krajowej Rady gospodarczej.

§ 5.

Skup kontyngentu bydła rzeźnego i świń ma się odbywać, o ile możności w drodze dobrowolnej podaży wyznaczonego kontyngentu po cenach ustanowionych przez Gen. Gub. Wojsk. Gdyby jednak kontyngent w przepisanym terminie nie był dostawiony, nastąpi w każdym wypadku uzupełnienie brakującej ilości za pomocą środków przymusowych, wzgl. wojskowej rekwizycyi.

§ 6.

Na pokrycie kosztów KOB. (Komisya dla obrotu bydłem) zaprowadzi Jen. Gub. Wojsk. specyalne taksy.

§ 7.

Ceny.

Za jeden (1) kg. żywej wagi oznacza się następujące ceny:

a). **bydło** Za bydło nietuczone o minimalnej żywej wadze 200 kg. (bydło chude) K 3 Za bydło podtuczone o minimalnej żywej wadze 300 kg. K 3.50. Za bydło tuczone o minimalnej żywej wadze 350 kg. K 4.50. Za szczególnie dobry, rasowy, dobrze utuczony towar o wadze ponad 500 kg. K 5.

Ceny powyższe rozumieją się dla producentów z wyłączeniem prowizyi dla dostawcy która wynosi 10 hal. od 1 kg.

b) **Świnie.** Za sztuki o żywej wadze poniżej 75 kg. K 3. Za sztuki o żywej wadze od 75—100 kg. K 5. Za sztuki o żywej wadze od 100—150 kg. K 6. Za sztuki o żywej wadze od 150—200 kg. K 7.

Za sztuki o żywej wadze ponad 200 kg.—nadwyżka ceny według porozumienia, z zastrzeżeniem ustanowienia granicy maksymalnej tej ceny przez J. G. W.

Ceny powyższe rozumieją się dla producenta z wyłączeniem prowizyi.

Od 1 kg. żywej wagi pobiera komisyoner następują prowizyę:

a) za świnie o wadze do 100 kg. żywej wagi = 10 hl.

b) „ „ „ „ od 100—150 „ „ „ = 15 hl.

c) „ „ „ „ ponad 150 „ „ „ = 20 hl.

Za te sztuki które są na wywóz przeznaczone, otrzymuje komisyoner od eksportera osobny dodatek do cen. Wysokość tych dodatków jest rzeczą porozumienia na podstawie między eksporterem a komisyonerem i podlega zatwierdzeniu przez J. G. W.

§ 8.

Ograniczenia przy skupie.

Ubój cieląt dla celów aprowizacyi lub na eksport jest wzbroniony.

Następnie zabronionem jest skupywanie na rzeź lub rekwirowanie—bez specyalnego polecenia — J. G. W.

a) buhaji, krów i jałówek, które uznane zostały jako zdatne do celów rozpłodowych i licencyonowane.

b) jałownika o żywej wadze poniżej 200 kg,
c) knurów i loch prośnych lub karmiących,
d) świń poniżej 75 kg. żywej wagi.

§ 9.

Piętnowanie bydła.

Celem uregulowania obrotu bydłem zarządza się:

Każda sztuka bydła w wieku powyżej 1 roku otrzymuje piętno wypalone na lewem udzie. Właściciel bydła jest obowiązanym dbać o to, aby piętno w swoim czasie odnowionem i w stanie dobrze widocznym utrzymywanem było.

Skonstatowanie sztuki w wieku ponad rok, nieopatrzonej piętnem, powoduje ukaranie grzywną właściciela.

Termin wprowądzenia piętnowania bydła będzie ustanowiony osobnem zarządzeniem.

§ 10.

Przekroczenia postanowień wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, będą karane w myśl rozp. naczelnej Komendy armii z 19/8. 1915 roku Dz. rozp. Nr. 30.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Pińczów, dnia 18. grudnia 1917.

13

LO. Nr. 92416/17.

Zarządzenia wykonawcze do rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1917, Nr. 98 w sprawie uregulowania obrotu bydłem i trzodą chlewną.

§ 1.

Kontyngent bydła rzeźnego i trzody chlewnej.

a) Kontyngent bydła rzeźnego dla Zarządu wojskowego (załogi, urzędu górniczego w Dąbrowie i dla potrzeb Ministerstwa Wojny) oznacza się na 194.400 q żywej wagi, na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1918 r.

Z tego ma się dostarczyć 132.000 q w miesięcznych ratach po 11,000 q, podczas gdy resztę 62.400 q ma się dostarczyć do końca sierpnia 1918 r. w terminach i ratach, które JGW. oznaczy.

Kontyngent bydła dla aprowizacyi ludności cywilnej oznacza się — na razie na podstawie dotychczasowego zapotrzebowania — na 7500 q miesięcznie, tj. 90000 q rocznie. Kontyngent bydła może być w poszczególnych wypadkach za specyalnem zezwoleniem J. G. W. również owcami, w równej ilości wagi częściowo zastąpiony.

b) Kontyngent świń dla Zarządu wojskowego oznacza się na rok 1918 na 40.000 q w 12 ratach miesięcznych po 3250 q. Jen. Gub. Wojsk. wyznaczy stosunek potrzebnej ilości świń tucznych i mięsnych.

Na podstawie dotychczasowego zapotrzebowania wynosi kontyngent świń dla aprowizacyi ludności cywilnej w miastach 6000 q. miesięcznie.

§ 2.

Eksport.

Wszystkie świnie skupione ponad ilości podane w § 1. mają być do monarchii wywiezione i w tym celu wyznaczonym przez J. G. W. eksporterom oddane. Jen. Gub. Wojsk. liczy na to, że ilość oddanych do wywozu świń do 31/8. 1918 wyniesie przynajmniej 60.000 q żywej wagi.

Szczegóły dotyczące kontroli nad wywozem ustanawia instrukcya.

§ 3.

Spis bydła.

Zarządy gminne mają według specyalnych instrukcyi dla Komisyi obrotu bydłem jak najrychlej sporządzić spis bydła. Komendy powiatowe nadzorują wykonanie spisu.

§ 4.

Rozdział kontyngentu bydła rzeźnego i trzody chlewnej.

a) Bydło.

Od 1. stycznia 1918 r. przeprowadza rozdział kontyngentu Komisya dla obrotu bydłem Krajowej Rady Gospodarczej. Na podstawie spisu bydła oznacza Komisya główna kontyngenty przypadające na poszczególne powiaty i terminy odstawy.

Komisya powiatowa wyznacza kontyngenty na gminy, gdzie przez Zwierzchności gminne przy współdziałaniu zastępcy Komisyi powiatowej, według klucza ustanowionego instrukcyą następuje rozdział indywidualny na producentów.

b) Trzoda chlewna.

Rozdział kontyngentu następuje analogicznie przez Komisyę obrotu bydłem na powiaty i gminy.

Przed zestawieniem ewidencyi stanu bydła w drodze spisu, przewidzianego w § 5. następuje rozdział kontyngentu przez Komisyę obrotu bydłem na podstawie będących do dyspozycyi dat statystycznych.

Rozdział i ogłoszenie kontyngentu mają być w każdym miesiącu w terminie przepisanym nstrukcyą dokonane.

§ 5.

Skup bydła rzeźnego.

Kontyngent na gminy przydzielony, ma być przez Urzędy gminne w ten sposób w przepisanym okresie zabezpieczony, aby sztuki każdorazowo do odbioru przeznaczone, z podaniem odnośnego właściciela, dokładnego opisu danej sztuki bydła oraz podaniem przybliżonej wagi, w osobnym wykazie w ewidencyi prowadzone były.

Odbiór bydła od producenta następuje na podstawie dyspozycyi Komendy powiatowej.

O ile przepisany kontyngent nie zostanie przez gminy w oznaczonym terminie dostawiony, w takim razie następuje rekwizycya środkami przymusowymi, którą przeprowadza Komenda powiatowa.

§ 6.

Skup trzody chlewnej.

Komisya powiatowa dla obrotu bydłem przy współdziałaniu Związku Ziemian, Wydz. Kółek Roln., Komitetu Ratunkowego, Wydziału aprowizacyjnego—ustanawia komisyonera powiatowego, któremu powierza na zasadzie warunków i cen w §§ 3. i 4. ustanowionych, skup świń dla Zarządu wojskowego, aprowizacyi i eksportu.

Komisyonerem może być przedsiębiorca lub Spółka przedsiębiorców, dająca gwarancyę że zobowiązaniom swym podoła.

Pierwszeństwo ma być przyznane fachowcom, a szczególnie takim którzy w czasach normalnych trudnili się zawodowo handlem nierogacizną.

Komisyoner rozciąga swą czynność tylko na dany powiat.

Skupowanymi świńmi pokrywa się w pierwszej linii kontyngent Zarządu wojskowego i zapotrzebowanie aprowizacyi, zbywające nadto sztuki o przepisanej minimalnej wadze 100 kg. oddaje się do eksportu.

Jako eksporter, którego zadaniem jest przyjmowanie świń na stacyi granicznej, występuje firma, mianowana przez Jen. Gub. Wojsk.

Stosunek pomiędzy komisyonerami a eksporterami ma być uregulowany osobną kupiecką umową, której zatwierdzenie J. G. W. sobie zastrzega.

Odstawa świń, przeznaczonych do pokrycia kontyngentu Zarządu wojskowego, ma nastąpić do miejsca na ten cel przez Komendę powiatową przeznaczonego.

Odstawa świń dla celów aprowizacyjnych, do rzeźników, wedle wskazówek Wydziału aprowizacyjnego.

Skup świń rzeźnych ma się zasadniczo odbywać na drodze bezprzymusowej z zastrzeżeniem wydanego prawa kupna dla komisyonera. Producenci zobowiązani są na żądanie ujawnić ilość posiadanych sztuk.

W razie gdyby kontyngent nie był pokryty drogą skupu dobrowolnego w przepisanym terminie, następuje rekwizycya, do której egzekutywę udziela Komenda powiatowa.

§ 7.

Powyższe zarządzenia wykonawcze do rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1917 w sprawie uregulowania obrotu bydłem wchodzą w życie.

a) odnośnie do rozdziału kontyngentu, cen, skupu bydła i świń z dniem 1. stycznia 1918 r.

b) odnośnie do utworzenia Komisyi obrotu bydła i wszystkich do obrotu bydłem i trzodą chlewną potrzebnych przygotowań z dniem ogłoszenia.

14.

LO. Nr. 92416/17.

Statut Komisyi dla obrotu bydłem przy Krajowej Radzie Gospodarczej.

§ 1.

Komisya dla obrotu bydłem.

Jako Komisya dla obrotu bydłem (K. O. B.) działa Komisya Główna dla obrotu bydłem K. G. O. B. w Lublinie i Komisye powiatowe dla obrotu bydłem w powiatach (K. P. O. B.).

§ 2.

Komisya główna.

Komisyę Główną tworzy 3 członków wybranych przez Krajową Radę gospodarczą z jej łona, po 1 delegacie Komisyi hodowlanej Centralnego Towarzystwa Rolniczego, Kółek rolniczych i Związku Ziemian;

1 zastępca sekcyi gospodarczej J. G. W.
1 zastępca referatu weteryn. Cyw. Kom.
1 komisarz rządowy JGW., który jest zarazem zastępcą Intendantury Jen. Gub. Wojsk.

Kierownictwo Komisyi Głównej wykonuje jej zarząd.

Zarząd składa się: z obranego przez Krajową Radę gospodarczą, a zatwierdzonego przez J. G. W. przewodniczącego, z komisarza rządowego i sekretarza.

§ 3.

Komisye powiatowe.

W każdym powiecie ustanawia się Komisyę powiatową dla obrotu bydłem. Komisye powiatowe podlegają Komisyi Głównej. Komisya powiatowa składa się z grona zastępców gmin a to po jednym z każdej gminy, z trzech delegatów powiatowej komisyi nadzorczej Krajowej Rady gospodarczej, z kierownika Oddziału Rolniczego i oficera wzgl. jego zastępcy przydzielonego do Komendy powiatowej dla skupu bydła i powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Zarząd Komisyi powiatowej składa się: z przewodniczącego Powiatowej Komisyi nadzorczej, 1 delegata Reprezentacyi powiatowej i 1 delegata Komisyi nadzorczej, z kierownika Oddziału rolniczego, oficera wzgl. jego zastępcy, przydzielonego do Komendy powiatowej dla skupu bydła, z lekarza weter. powiatowego i sekretarza.

Zarząd powiatowej Komisyi dla obrotu bydłem prowadzi wszystkie bieżące czynności w zakresie obrotu bydłem w powiecie, wedle wskazówek Komisyi głównej.

Przewodniczący Komisyi pow. dla obrotu bydłem zwołuje plenarne posiedzenia Komisyi w miarę potrzeby dla omówienia spraw dotyczących obrotu bydłem w powiecie, a w szczególności dla rozłożenia kontyngentu przydzielonego powiatowi na gminy.

Pozatem działa Komisya powiatowa rozdzielona na subkomisye w poszczególnych gminach według instrukcyi udzielonej przez Komisyę Główną.

Organami wykonawczymi dla prowadzenia ewidencyi bydła rozdziału kontyngentów w gminach na poszczególnych producentów oraz dla wszelkich innych czynności instrukcyą

wskazanych są urzędy gminne. Te wykonują swoje czynności odnoszące sie do spraw obrotu bydłem przy współdziałaniu delegatów odnośnych gmin będących członkami powiatowej Komisyi.

Komendanci powiatów są uprawnieni do uczestniczenia w obradach plenarnych zebrań powiatowej Komisyi dla obrotu bydłem, osobiście lub przez delegowanego przez siebie zastępcę.

§ 4.

Stanowisko i zakres działania Komisyi dla obrotu bydłem.

Komisya dla obrotu bydłem jest organem Wydziału Wykonawczego Krajowej Rady gospodarczej.

Komisya dla obrotu bydłem opracowuje i przedkłada Wydziałowi Wykonawczemu wnioski dotyczące wszelkich spraw hodowlanych i obrotu bydłem i trzodą chlewną, kieruje czynnościami swoich organów i wykonuje powierzone jej przez Wydział Wykonawczy prace.

W zakres działalności Komisyi dla obrotu bydłem wchodzi w szczególności:

1. Prowadzenie ewidencyi bydła rogatego, hodowlanego i rzeźnego oraz nierogacizny w kraju.

2. Organizacya spisów bydła i nierogacizny według osobnej instrukcyi; prowadzenie wypłat i rachunkowości z tą czynnością połączonych.

3. Wnioski o rozdziale kontyngentu bydła rzeźnego i nierogacizny na powiaty, a to kontyngentu zażądanego przez Zarząd Wojskowy i na pokrycie aprowizacyi ludności cywilnej w kraju.

4. Wnioski o wymiarze kontyngentu bydła rzeźnego i nierogacizny dla aprowizacyi ludności cywilnej—a to w porozumieniu z Wydziałem aprowizacyjnym J. G. W.

5. Wnioski o unormowaniu cen zakupu i sprzedaży bydła rzeźnego i trzody chlewnej.

6. Wypracowanie planu przesunięć bydła hodowlanego i pociągowego pomiędzy powiatami na podstawie ewidencyi stanu bydła w poszczególnych powiatach.

7. Inicyatywa we wszelkich zabiegach mających na celu podniesienie hodowli bydła rogatego, trzody chlewnej i innego inwentarza użytkowego.

8. Wykonywanie kontroli nad czynnościami Komisyi powiatowych dla obrotu bydłem i rozstrzyganie w sprawach spornych między stronami a Komisyami dla obrotu bydłem powiatowemi. Zasadniczo przedkłada Komisya dla obrotu bydłem wszelkie przez nią opracowane wnioski Wydziałowi Wykonawczemu Krajowej Rady gospodarczej, który je zatwierdza, odrzuca lub zmienia, według swego uznania.

Jako Organ wykonawczy Krajowej Rady gospodarczej działa Komisya dla obrotu bydłem odnośnie do czynności wymienionych pod 1., 2. i 8. oraz w sprawach osobną uchwałą Wydziału Wykonawczego jej powierzonych.

Krajowa Komisya hodowlana udziela pozwolenia na zakup bydła hodowlanego i przewóz tegoż z powiatu do powiatu, a to w ramach planu przewidzianego w punkcie 6.

Certyfikaty na pozwolenie zakupu muszą być podpisane przez przewodniczącego i sekretarza Komisyi dla obrotu bydłem oraz przez komisarza rządowego J. G. W.

§ 5.

Zamianowany przez J. G. W. Komisarz rządowy wykonuje nadzór nad wszystkiemi czynnościami Komisyi dla obrotu bydłem i przestrzega, aby wykonywane były wszelkie zarzą-

dzenia J. G. W. i uchwały Krajowej Rady gospodarczej odnoszące się do obrotu bydłem i trzodą chlewną. W szczególności rozciąga nadzór nad dostarczeniem przepisanych kontyngentów bydła rzeźnego i nierogacizny.

Komisarz rządowi jest zarazem zastępcą Intendantury J. G. W. jako odbiorczyni przepisanych kontyngentów.

Komisarz rządowy urzęduje stale w Zarządzie Komisyi dla obrotu bydłem i bierze udział w tych posiedzeniach Wydziału Wykonawczego, na których sprawy obrotu bydłem są omawiane.

Komisarz rządowy ma prawo, przy równoczesnem zawiadomieniu Wydziału Wykonawczego Krajowej Rady gospodarczej zawiesić na przeciąg 3 dni te uchwały lub zarządzenia Komisyi dla obrotu bydłem, które według jego uznania przeciw zarządzeniom J. G. W. lub statutowi wykraczają albo interesa zarządu wojskowego naruszają. W tych wypadkach jest rozstrzygnięcie J G. W. obowiązującem.

§ 6.

Pokrycie kosztów utrzymania Komisyi dla obrotu bydłem.

Krajowa Rada Gospodarcza ustanawia wysokość płac kierowników, urzędników i personalu, jakoteż dyet i zwrotu kosztów członków Komisyi głównej i Komisyi powiatowych.

Na pokrycie kosztów powstających z powyższego tytułu, jakoteż kosztów manipulacyjnych i innych wydatków następuje wprowadzenie procentowych opłat od cen płaconych za skupywany towar producentom.

Komisya Główna dla obrotu bydłem układa w tym celu preliminarz kosztów, który przedkłada Krajowej Radzie gospodarczej,

Wysokość opłat i sposób ich poboru określa osobne zarządzenie JGW.

Ewentualne oszczędności z opłat wynikające po pokryciu kosztów mają być użyte po myśli art. VII. rozp. z 23/6. 1917 o Krajowej Radzie gospodarczej.

§ 7.

Sposób przeprowadzenia skupu bydła rzeźnego i świń ustanawia osobna instrukcya.

§ 8.

Stosunek do Jen. Gub. Wojsk.

Stosunek Komisyi dla obrotu bydła do Jen. Gub. Wojsk. odnośnie do poszczególnych agend Komisyi dla obrotu bydłem reguluje rozporządzenie z dnia 9. grudnia 1917 o regulowaniu obrotu bydłem i trzodą chlewną.

W ogólności zostają J. G. W. w pełni zastrzeżone wszystkie te prawa, które przewiduje rozporządzenie dotyczące Krajowej Rady gospodarczej Nr. 58 Dz. Rozp. z 23/6. 1917.

Jen. Gub. Wojsk. wykonuje swe prawa nadzorcze w pierwszej linii przez Komisarza rządowego przy Komisyi obrotu bydłem, a następnie przez Komisarzów rządowych przy Krajowej Radzie gospodarczej.

§ 9.

Rozwiązanie Komisyi dla obrotu bydłem może nastąpić na podstawie uchwały Krajowej Rady gospodarczej przez JGW.

M. A. Nr. 3900/1/17.

15.

Rozporządzenie z dnia 20. grudnia 1917, Nr. 99 dotyczące zajęcia słomy.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917 Nr. 57 Dz. rozp. względnie rozp. z dnia 11. lipca 1916 Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych oraz w wykonaniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Zbiór słomy z roku 1917 jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów zajmuje się na rzecz zarządu wojskowego w Polsce.

Pod słomą należy rozumieć słomę z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu i wyki oraz mieszanki.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że zajętej słomy nie wolno przerabiać, zużywać, spasać ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedawać, o ile niniejszem rozporządzeniem lub też specyalnymi przepisami nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Umowy sprzeciwiające się temu zakazowi są nie ważne.

Dotyczy to również umów o kupno względnie dostawę zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile ich jeszcze nie wykonano.

§ 3.

Ilości nie podlegające zajęciu.

Zajęciu nie podlegają:

1). ilości potrzebne w gospodarstwach domowych na posłanie,

2). ilości potrzebne właścicielom bydła na ściółki i paszę z zachowaniem racyi zużycia ustanowionych w zarządzeniach wykonawczych do tego rozporządzenia wydanych,

3). ilości każdorazowo na prośbę pojedynczym osobom przez Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe dla celów przemysłowych jak również opakowania zwolnione.

§ 4.

Odbiór.

Do odbioru zajętej słomy w myśl paragrafu 1. jest uprawnione na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego Polska Centrala Paszy w Lublinie względnie jej filie powiatowe i pełnomocnicy.

Właściciel zajętej słomy jest obowiązany sprzedać swoje zapasy Polskiej Centrali Pasz lub jej zastępcom po ustalonych cenach odbioru.

Polska Centrala Pasz jest obowiązana zakupić zajętą słomę, o ile znajduje się w stanie zdatnym do użytku.

Sposób odbioru w powiatach: Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnemi rozporządzeniami.

§ 5.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciele większych posiadłości są obowiązani zajęte ilości zgłosić do odstawy wprost, właściciele mniejszych posiadłości natomiast za pośrednictwem wójta gminy, a to w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. stycznia 1918 w Polskiej Centrali Pasz (filii powiatowej).

Zgłoszenie ma zawierać:

1). nazwę miejscowości i gminy,

2). nazwisko właściciela,

3). rodzaj słomy i ilość,

4). miejsce przechowania,

5). podpis uprawnionego do rozporządzenią produktem jak również podpis sołtysa lub wójta, stwierdzający, iż podane daty są prawdziwe.

Polska Centrala Pasz wyda i przeszle zgłaszającym najpóźniej do dnia 28. lutego 1918 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

§ 6.

Cena odbioru.

Ceny odbioru, jakie ma płacić Polska Centrala Pasz za zajęte gatunki słomy ustala się jak następuje: K 10. za słomę żytnią młóconą cepem w okłotach (w snopkach).

Za wszelkie inne rodzaje słomy ze zboża i wyki jak również za grochowinę:

K 7. nie prasowaną

K 9. prasowaną.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loco miejsce produkcyi za zdrowy i suchy towar; jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Za ilości w myśl postanowień paragrafu 4. prawidłowo zgłoszone, wypłaci Polska Centrala Paszy przy odbiorze premię w wysokości po 50 hal. za każde 100 kg.

W razie gdyby Polska Centrala Pasz do dnia 30. kwietnia 1918 nie odebrała zgłoszonych produktów, otrzyma posiadacz przy odbiorze od Polskiej Centrali pasz, oprócz ceny i premii, dodatkowe wynagrodzenie za przechowanie po 50 hal. za każde 100 kg.

§ 7.

Zarządzenie przymusowe.

W razie gdyby właściciel względnie pełnomocnik wzbraniał się sprzedać zajęte zapasy Polskiej Centrali pasz, może odnośna Komenda powiatowa, niezależnie od dochodzenia karnego, zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośna osoba traci w tym wypadku prawo do premii albo dodatku, które się ma wypłacić w myśl paragrafu 6.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie ulegną karom według paragrafu 10. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Pińczów, dnia 21. grudnia 1917.

M. A. Nr. 3900/2

W. S. Nr. 93.579/17.

16.

OBWIESZCZENIE.

Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 21. grudnia 1917, Nr. 99 dotyczącego zajęcia słomy.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 21. grudnia 1917, Dz. rozp. Nr. 3900/1/17 w sprawie zajęcia słomy, zarządza się co następuje:

§ 1.

Normy spożycia.

Jako najdalszą granicę dopuszczalnego spożycia albo użycia słomy na ściółkę ustanawia się następujące normy:

Na czas od 15. grudnia 1917 aż do nowych zbiorów można co **najwyżej** użyć na sztukę, bez względu na to czy chodzi o producenta albo uprawnionych do zaopatrzeni (nieproducentów):

a) dla koni powyżej 2-ch lat i bydła rogatego powyżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 12 mq. b) dla koni poniżej 2-ch lat i bydła rogatego poniżej 6 miesięcy, do spożycia i na ściółkę razem 6 mq.

Rozdział normy spożycia na pojedyncze miesiące jest następujący:

na grudzień 1917 (15 dni)	ad a)	100 kg	ad b)	50 kg
na styczeń 1918	„ „	200 „	„ „	100 „
na luty „	„ „	200 „	„ „	100 „
na marzec „	„ „	200 „	„ „	100 „
na kwiecień „	„ „	200 „	„ „	100 „
na maj „	„ „	100 „	„ „	50 „
na czerwiec „	„ „	100 „	„ „	50 „
na lipiec „	„ „	100 „	„ „	50 „

§ 2.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Nieproducenci tak rolnicy jak nierolnicy potrzebujący zaopatrzenia w słomę mają zgłosić swe zapotrzebowanie obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do 15. stycznia 1918 u właściwej Komendy Powiatowej.

Po sprawdzeniu tych zapodań ma Komenda powiatowa zgłoszającemu wydać poświadczenie, które uprawnia go do zakupna ustalonej w myśl paragrafu 1. ilości słomy oraz do przewozu jej kołowo z podanego miejsca odbioru.

Poświadczenie to uprawnia jednak tylko do zakupu i przewozu słomy aż po dzień 15. lutego 1918 włącznie.

Komenda powiatowa może w wypadkach godnych uwzględnienia termin powyższy przedłużyć

§ 3.

Prawo zakupu przez Polską Centralę paszy.

Odbiór zajętej słomy, kontrola, odstawa do stacyi kolei załadowczych odbywa się w myśl przepisów zarządzenia wykonawczego do rozp. z dnia 3. lipca 1917 W. S. 84951/17 dotyczącego zajęcia siana (ustęp II a) b) d) tego rozporządzenia.

§ 4.

Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu względnie odbioru słomy jak również przez c. i k. Komendę powiatową wystawione poświadczenia (paragraf 2) są jednocześnie legitymacyami dla transportu kołowego słomy.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilości słomy potrzebne na paszę i ściółkę trzydniową dla koni względnie wołów, które daną ilość wiozą, licząc w tym wypadku po 6 kg. na sztukę i dzień.

§ 5.

Transport koleją i statkiem.

Transport słomy kolejami normalno—torowymi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych zaopatrzonych pieczątką Centrali dla obrotu produktami rolnymi J. G. W. w Lublinie (EVZ. MGG. Lublin) i podpisem porucznika Mochnackiego.

Temsamem wszystkie inne frachty nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi JWG. (EVZ. d. MGG.) z podpisem Obl. Redlich tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wązkotorowymi wszelkich rodzaji i statkiem (galerami) odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu względnie odbioru słomy.

§ 6.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń w szczególności nadzór nad działalnością biura zakupu paszy względnie zastępców powiatowych tegoż, tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuru zakupu paszy zajęte ilości słomy—wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzeniu środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa po zasiągnięciu w wypadkach, gdzie się o większe ilości rozchodzi opinii Komisyi Nadzorczej powiatowej roztrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za słomę dostarczoną w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowanie.

Pińczów, dnia 6. stycznia 1918.

M. A. Nr. 3747
MGG. W. S. Nr. 90825/17.

17.

Obwieszczenie
dotyczące zaopatrzenia ziemniaków przed zmarznięciem w kopcach i podczas transportu.

Generalne Gubernatorstwo Wojskowe zamierza tylko niewielkie ilości ziemniaków z nadwyżek przeznaczonych dla Zarządu Wojskowego przerobić na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych w gorzelniach do tego wyznaczonych.

Natomiast w ogólności w myśl uchwał Krajowej Rady gospodarczej nie otrzymają poszczególne gorzelnie jako takie ani teraz, ani później pozwolenia na pędzenie spirytusu z ziemniaków czy to zdrowych, czy też nadmarzniętych lub nadgniłych. Należy zatem zaprzestać wnoszenia podań o pozwolenie otwarcia gorzelń.

Producenci, posiadający ziemniaki, które jako nadmarznięte lub nadgnite nie dadzą się zużyć we własnem gospodarstwie, winni zgłosić zapasy takich ziemniaków we filii Polskiej Centrali Zbożowej, która obejmie je zależnie od stopnia zepsucia w cenie 4—12 K za 100 kg. i odstawi do najbliższej suszarni ziemniaków.

Każdy rolnik odpowiada za należyte przechowanie swoich ziemniaków.

Kto umyślnie lub wskutek niedbalstwa powoduje uszkodzenie zapasów ziemniaków, przez niego przechowywanych, podlega karze w myśl rozporządzenia W. S. Nr. 78600 § 19 Pkt. 1. które to rozporządzenie w myśl rozp. W. S. Nr. 79341 § 12 stosuje się także do ziemniaków.

Pińczów, dnia 4. grudnia 1917.

18.

Rozporządzenie z dnia 4-go grudnia 1917 r. Nr. 97, dotyczące zezwolenia zajętych zapasów kawy i herbaty.

Na podstawie rozporządzenia z 4-go lipca 1917 r., Nr. 61. Dz. rozp. zarządza się conastępuje:

Rozporządzenie z dnia 27-go grudnia 1916 r., Nr. 8 Dz. rozp., z roku 1917, którem zarządzono zajęcie zapasów kawy i herbaty znajdujących się w wolnym obrocie znosi się i pozwala na wolny obrót tymi artykułami.

Rozporządzenie niniejsze działa wstecz na wszystkie będące jeszcze w toku sprawy karne, które wdrożone zostały na podstawie rozporządzeuia z 27-go grudnia 1916 r., Nr. 8 Dz. rozp. z r. 1917.

19.

W y k a z

kar nałożonych przez c. i k. Komendę powiatową w Pińczowie w miesiącu grudniu 1917 za przekroczenie rozporządzeń dotyczących zajęcia, obowiązku zgłoszenia, zakazu wywozu i t. p. odnośnie do towarów wymienionych w rozp. J. G. W. z dnia 17. grudnia 1917 R. S. Nr. 95759/17.

L. p.	Imię i nazwisko	Rodzaj i ilość towaru	Czyn karygodny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komendy powiatowej
1.	Włoszczowski Jakób	67 kg. łoju	usiłowane przemytnictwo	przepadek towaru	6/12. 1917 E. Nr. 31.627/17
2.	Stolarski Józef	1 skóra psia 6 skór cielęcych	niezgłoszone	przepadek nadto 50 kor. grzyw.	6/12. 1917 E. Nr. 30.077
3.	Berowski Izydor	2 skóry kozie	„	przepadek towaru	21/12. 1917 E. Nr. 32.629
4.	Śliwa Jakób	1 skóra cielęca	„	„	21/12. 1917 E. Nr. 32.630
5.	Wójcik Józefa	2 skóry cielęce	„	„	27/12. 1917 E. Nr. 31.777
6.	Wymykowski Lejbuś	6 skór psich	„	„	27/12. 1917 E. Nr. 30.663
7.	Mendlowicz Selman	4 skóry cielęce	„	„	31/12. 1917 E. Nr. 30.619
8.	Czuba Józef	1 skóra krowia	„	przepadek nadto 20 kor. grzyw.	30/12. 1917 E. Nr. 30.620
9.	Baum Abraham	4 skóry cielęce	„	przepadek towaru	30/12. 1917 E. Nr. 31.793
10.	Samsik Andrzej	8 skór cielęcych	„	przepadek nadto 50 kor. grzyw.	31/12. 1917 E. Nr. 30.938
11.	Twardy Wincenty	1 skóra krowia 1 „ końska	„	„	29/12. 1917 E. Nr. 30.664

20.

Prenumerata za Dziennik urzędowy.

Wzywa się Urzędy gminne, jakoteż tych Prenumeratorów prywatnych, którzy dotychczas prenumeraty za Dziennik urzędowy nie uiścili, aby to bezzwłocznie uskutecznili.

Prenumeratę należy uiścić w kasie c. i k. Komendy powiatowej za kwitem wystawionym przez Oddział polityczny Komendy.

Ze względu na podwyższone ceny papieru i druku prenumerata na rok 1918 wynosi 18 Koron.

C. i k. Komendant powiatu:

SPRINGWALD w. r. PODPUŁKOWNIK.

Druk. I. Rapoporta w Pińczowie.

Wykaz

kar nałożonych przez c. i k. Komendę powiatową w Pińczowie w miesiącu grudniu 1917 za przekroczenie rozporządzeń dotyczących zajęcia, obowiązku zgłoszenia, zakazu wywozu i t. p. odnośnie do towarów wymienionych w rozp. I. G. W. z dnia 17 grudnia 1917 R. S. Nr. 95759/17.

L. p.	Imię i nazwisko	[illegible] towaru	Czyn karygodny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komen-[illegible]
1.	Włoszczowski Jakób	67 kg. łoju	usiłowane przemytnictwo	przepadek towaru	6/12. 1917 E. Nr. 31.627/17
2.	Stolarski Józef	[illegible] psich 6 skór cielęcych	niezgłoszone	przepadek nadto 50 kor. grzyw.	6/12. 1917 E. Nr. 30.077
3.	Berowski Izydor	2 skóry kozie	"	przepadek towaru	21/12. 1917 E. Nr. 32.629
4.	Śliwa Jakób	1 skóra cielęca	"	"	21/12. 1917 E. Nr. 32.630
5.	Wójcik Józefa	2 skóry cielęce	"	"	27/12. 1917 E. Nr. 31.777
6.	Wymykowski Lejbuś	6 skór psich	"	"	27/12. 1917 E. Nr. 30.663
7.	Mendlowicz Selman	4 skóry cielęce	"	"	31/12. 1917 E. Nr. 30.619
8.	Czuba Józef	1 skóra krowia	"	przepadek nadto 20 kor. grzyw.	30/12. 1917 E. Nr. 30.620
9.	Baum Abraham	4 skóry cielęce	"	przepadek towaru	30/12. 1917 E. Nr. 31.793
10.	Samsik Andrzej	8 skór cielęcych	"	przepadek nadto 50 kor. grzyw.	31/12. 1917 E. Nr. 30.938
11.	Twardy Wincenty	1 skóra krowia 1 " końska	"	"	29/12. 1917 E. Nr. 30.664